

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: **A. L. I. R.**, státní příslušnost Jordánské hašimovské království

zastoupeného advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Milady Horákové 13, Brno

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 10. 2022, čj. MV-134497-4/SO-2022

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Účastníci řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce pobýval na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem „ostatní/jiné“ s platností do 31. 8. 2021. Žalobce tu navštěvoval jazykovou školu. Před skončením platnosti povolení požádal o jeho prodloužení, a to žádostí zaslanou poštou dne 24. 8. 2021 a doručenou dne 26. 8. 2021. K žádosti přiložil doklad o přijetí ke studiu na lékařské fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Ministerstvo vnitra mu žádost vrátilo s tím,

že ve skutečnosti se jedná o žádost o nové povolení k dlouhodobému pobytu za jiným účelem (za účelem studia). Taková žádost se musí podat osobně. Žalobce podal vrácenou žádost bez jakékoliv změny jejího textu osobně na podatelnu ministerstva dne 22. 9. 2021.

2. Ministerstvo vnitra posoudilo žalobcovu žádost (opět) jako novou žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia. A řízení o jeho žádosti podle § 169r odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců (dále jen “zákon o pobytu cizinců”), zastavilo usnesením ze dne 12. 10. 2021, čj. OAM-37063-5/DP-2021. Podle ministerstva totiž podal svou žádost až po skončení platnosti předchozího povolení k dlouhodobému pobytu, a tedy pozdě. Odvolání žalobce proti citovanému rozhodnutí zamítla žalovaná rozhodnutím ze dne 4. 3. 2022, č. j. MV-19467-4/SO-2022, přičemž toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 7. 3. 2021. Proti němu brojil žalobce u Krajského soudu v Brně žalobou podanou dne 10. 3. 2022. Krajský soud v Brně žalobu zamítl rozsudkem ze dne 27. 9. 2023, č. j. 30 A 29/2022-33.
3. Dne 29. 3. 2022 podal žalobce u Ministerstva vnitra novou žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia. Ministerstvo vnitra řízení o této žádosti zastavilo usnesením ze dne 6. 5. 2022, č. j. OAM-7783-7/DP-2022. Podle ministerstva žalobce podal žádost na území, ač k tomu nebyl oprávněn. V době podání žádosti totiž neměl žádné povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky. V okamžiku nabytí právní moci výše zmíněného usnesení o zastavení řízení ze dne 12. 10. 2021, čj. OAM-37063-5/DP-2021 (tj. rozhodnutí o žádosti podané dne 22. 9. 2021) skončila fikce pobytu a žalobci byl vydán výjezdní příkaz. Žádost tak byl žalobce oprávněn podat pouze u zastupitelského úřadu.
4. Odvolání žalobce proti rozhodnutí o zastavení řízení ze dne 6. 5. 2022, č. j. OAM-7783-7/DP-2022 (dále též „rozhodnutí o zastavení řízení“) zamítla žalovaná rozhodnutím označeným v záhlaví (dále též „napadené rozhodnutí“). Proti němu brojí žalobce u Krajského soudu v Brně žalobou podanou dne 11. 10. 2022.

II. Argumentace žalobce

5. Žalobce namítá, že na základě své žádosti o prodloužení dosavadního povolení k dlouhodobému pobytu podané poštou dne 24. 8. 2021 a doručené ministerstvu dne 26. 8. 2021 (tj. ještě před skončením platnosti žalobcova povolení k pobytu), na území pobývá oprávněně ve smyslu § 47 odst. 4 zákony o pobytu cizinců, a proto byl oprávněn podat svoji žádost o dlouhodobý pobyt za účelem studia dne 29. 3. 2022 na území. Žádost podaná žalobcem dne 24. 8. 2021 založila fikci pobytu podle § 47 zákona o pobytu cizinců trvající až do současnosti. Žádost o prodloužení platnosti povolení k pobytu podaná osobně dne 22. 9. 2021 je tak nepodstatná.
6. Úvahy žalované o tom, že ministerstvo vyhodnotilo žádost podanou dne 24. 8. 2021 nikoli jako žádost o prodloužení pobytu, ale jako žádost o nové povolení k dlouhodobému pobytu, jsou nepodstatné a nemají oporu v jakémkoli dokladu, kterým by byla tato žádost o prodloužení platnosti povolení k pobytu vyřízena. Úmyslem a vůlí žalobce při podání žádosti dne 24. 8. 2021 bylo prodloužení dosavadního povolení k dlouhodobému pobytu, což je žádost, pro kterou zákon o pobytu cizinců nestanoví povinnost osobního podání.
7. Žalobce navrhuje napadené rozhodnutí zrušit.

III. Argumentace žalované

8. Žalovaná navrhuje podanou žalobu zamítnout. Původní žalobcův pobyt byl povolen za účelem „jiné/ostatní“, resp. za účelem studia jazykové školy, která však nesplňuje podmínky studia ve smyslu § 64 zákona o pobytu cizinců. K žádosti podané dne 24. 8. 2021 žalobce doložil potvrzení o studiu na Lékařské fakultě Masarykovy univerzity. Tento doklad jednoznačně prokazoval účel pobytu podle § 64 zákona o pobytu cizinců. Proto nebyly pochybnosti o tom, co svou žádostí žalobce sleduje. Žalobce byl povinen potvrdit podání své žádost osobně (do 5 dnů), což neučinil. Ministerstvo tudíž nepochybovalo, pokud ji vrátilo žalobci se všemi náležitostmi a správním poplatkem. Žalobce se na ministerstvo dostavil až dne 7. 9. 2021, kdy mu byla žádost vrácena. Žádostí podanou dne 24. 8. 2021 tudíž nebylo správní řízení o ní vůbec zahájeno. Žalobce žádost podal znovu osobně dne 22. 9. 2021 a 29. 3. 2022.
9. Žalobce pobýval na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem „jiné/ostatní“ do 31. 8. 2021. Dne 29. 3. 2022, kdy podal žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia, již držitelem povolení k dlouhodobému pobytu nebyl. Byly tudíž dány důvody pro zastavení řízení o žádosti podle § 169r odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Soud rozhodl ve věci samé bez jednání za podmínek § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť žádná ze stran jednání nepožadovala.
11. Žaloba **není důvodná**.

Právní úprava

12. Podle § 42d odst. 1 zákona o pobytu cizinců platí, že žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia na území je oprávněn podat na zastupitelském úřadu cizinec, pokud na území hodlá pobývat přechodně po dobu delší než 3 měsíce a jde-li o studium podle § 64. Na území je oprávněn žádost podat ministerstvu držitel povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia vydaného jiným členským státem Evropské unie, držitel povolení k dlouhodobému pobytu vydaného k pobytu na území za jiným účelem nebo držitel víza k pobytu nad 90 dnů. Žádost nelze na území ministerstvu podat, pokud cizinec na území pobývá na vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území nebo na povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území; to neplatí, jde-li o cizince, který na území pobýval na vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu podle § 33 odst. 1 písm. a) až c) nebo § 33 odst. 3 a následně na území pobývá na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu vydaného podle § 43, pobývá-li na území nepřetržitě po dobu nejméně 3 let. Žádost dále nelze na území ministerstvu podat, pokud cizinec na území pobývá na vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem sezónního zaměstnání.
13. Podle § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo o prodloužení doby jeho platnosti je cizinec povinen podat nejpozději před uplynutím platnosti víza k pobytu nad 90 dnů nebo platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, nejdříve však 120 dnů před uplynutím jeho platnosti.
14. Podle odst. 2 citovaného ustanovení pak žádost o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu za jiným účelem je cizinec povinen podat nejpozději před uplynutím platnosti povolení k dlouhodobému pobytu.

15. Podle odst. 4 citovaného ustanovení platí, že pokud doba platnosti víza k pobytu nad 90 dnů nebo povolení k dlouhodobému pobytu uplyne před rozhodnutím o žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení doby jeho platnosti, ačkoliv žádost byla podána v souladu s podmínkami uvedenými v odstavcích 1 až 3, považuje se vízum nebo povolení k dlouhodobému pobytu za platné do doby nabytí právní moci rozhodnutí o podané žádosti.
16. Podle § 169d odst. 1 zákona o pobytu cizinců žádost o vydání povolení k dlouhodobému, přechodnému nebo trvalému pobytu je cizinec povinen podat osobně.
17. Podle § 169h odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců je žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nepřijatelná, jestliže nebyla podána osobně. A podle odstavce 5 citovaného ustanovení platí, že je-li žádost nepřijatelná, řízení není zahájeno a na žádost se hledí, jako by nebyla podána – o tom musí ministerstvo cizince vyrozumět.
18. Podle § 169r odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců se řízení o žádosti usnesením zastaví, jestliže cizinec podal na území žádost o povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu, ač k podání žádosti na území není oprávněn,
19. Podle odst. 1 písm. d) citovaného ustanovení se řízení o žádosti usnesením zastaví, jestliže cizinec žádost o povolení k dlouhodobému pobytu nebo žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podá v době, kdy k tomu není oprávněn.
20. Podle § 37 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se podání posuzuje podle svého skutečného obsahu bez ohledu na to, jak je označeno.

Právní posouzení

21. V nyní souzené věci žalobcova argumentace stojí primárně na názoru, že při podání žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia dne 29. 3. 2022 pobýval na území České republiky na základě fikce pobytu ve spojení se svou předchozí žádostí podanou dne 24. 8. 2021 o prodloužení dosavadního povolení pobytu za účelem „jiné/ostatní“, a proto byl oprávněn podat svoji žádost dne 29. 3. 2022 na území.
22. Argumentací žalobce, že jeho žádost podaná dne 24. 8. 2021 založila fikci pobytu, se krajský soud již zabýval, a to ve výše uvedeném rozsudku ze dne 27. 9. 2023, č. j. 30 A 29/2022-33.
23. Krajský soud ve zmíněné věci dospěl k závěru, že žalobce svou žádost podanou dne 24. 8. 2021 sice označil jako prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu, ovšem jako důvod své žádosti uvedl a doložil studium na lékařské fakultě. Žalobce tedy chtěl na území České republiky studovat vysokou školu – to je účel jeho žádosti. Žalobce doložil potvrzení o studiu na veřejné vysoké škole. Takové studium splňuje kritéria kladená na studium dle § 64 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Podle krajského soudu tak byl zcela logický závěr ministerstva, že žalobce žádá o dlouhodobý pobyt za účelem studia, a nikoliv o prodloužení původního pobytového oprávnění ke studiu jazykového kurzu, což spadá do zbytkové kategorie účelu pobytu „ostatní/jiné“, které je jen zbytkovou kategorií sloužící pro ty pobytové účely, které nenachází své místo v pojmenovaných kategoriích. Naopak lze říci, že provedené posouzení bylo v žalobcův prospěch. Pokud by totiž skutečně formálně setrval na tom, že žádá o prodloužení svého pobytu za stejným účelem, nemohl by být úspěšný, neboť již jeho podmínky zjevně nesplňoval. Tím, že ministerstvo „překvalifikovalo“ jeho žádost pod odpovídající účel pobytu – studium – tedy postupovalo správně.

24. Krajský soud ve výše zmíněné věci nesouhlasil s tím, že skutečný obsah žádosti nebyl zřetelný a ministerstvo mělo žalobce vyzvat, aby svou žádost vysvětlil či odstranil její nedostatky. Kromě chybného názvu, který je pro posuzování skutečného obsahu podání druhotný, obsahovala žádost zřetelnou vůli – dlouhodobě pobývat na území České republiky za účelem studia lékařské fakulty. Správní orgán si tedy nic navíc nevymýšlel a ani nedotvářel žalobcovu vůli. Vycházel jen z podstaty žalobcových požadavků a doložených podkladů. Správní orgán zcela správně žalobce nevyzýval k odstranění vad podání a žalobcovo podání vyložil jediným možným racionálním způsobem. Skutečná vůle žalobce vyplývá z podkladů, které ministerstvu zaslal. Žalobcovo tvrzení, že jeho vůle byla opačná a skutečně chtěl žádat o prodloužení pobytu, a nikoliv o pobyt nový, krajský soud vyhodnotil jako určitou procesní taktiku s ohledem na to, jak o jeho žádosti ministerstvo ve výsledku rozhodlo.
25. Dále krajský soud shledal jako nepřipadnou i žalobcovu argumentaci týkající se fikce pobytu na území v souvislosti s žádostí podanou dne 24. 8. 2021. Krajský soud k tomu uvedl, že žalobce svou žádost sice podal dne 24. 8. 2021 před vypršením platnosti svého pobytu (31. 8. 2021), ale prostřednictvím pošty – taková žádost je podle výše citovaného § 169h odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců nepřijatelná. Pátý odstavec § 169h téhož zákona doplňuje, že je-li žádost nepřijatelná, řízení není zahájeno a na žádost se hledí, jako by nebyla podána. Jelikož krajský soud konstatoval, že ministerstvo správně vyhodnotilo žalobcovo podání jako žádost o pobyt za účelem studia, pak na žalobce dopadají tato striktní procesní pravidla. Pokud se podle nich k poštou podané žádosti nepřihlíží, tak skutečně nevyvolává žádné právní účinky a nemůže zakládat jakoukoliv fikci pobytu, jak se žalobce mylně domnívá. Žalobce tak fakticky požádal o změnu účelu pobytu, ačkoliv to sám takto nenazval. A tato žádost má přesná procesní pravidla. Žalobce sice podal svou žádost krátce před koncem platnosti svého dosavadního povolení, ale zaslal ji poštou – taková žádost je nepřijatelná [§ 169h odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců]. Osobní žádost pak zase žalobce podal až dne 22. 9. 2021, tj. řadu dní po skončení platnosti svého pobytového oprávnění. Ani té tudíž ministerstvo nemohlo vyhovět a muselo řízení o ní zastavit, neboť nesplňovala zákonné podmínky [§ 169r odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců].
26. Krajský soud se rovněž zabýval i tím, jestli k nastalé situaci nepřispěly svým přístupem orgány české státní správy. Zejména se nabízela otázka, zda ministerstvo mělo možnost žalobce včas vyrozumět o chybné formě podání žádosti tak, aby stihl podat žádost osobně před skončením svého pobytového oprávnění. Krajský soud si v této souvislosti povšiml, že žalobce do kolonky své žádosti, která je určena pro další informace, uvedl jak telefonický, tak i e-mailový kontakt na sebe a žádal, aby ho ministerstvo touto formou o výsledku řízení vyrozumělo. Teoreticky by bylo možno uvažovat o tom, zda ministerstvo nemělo v souladu se základními zásadami správního řízení a s principy dobré správy operativní kontakt na žalobce využít k tomu, aby jej o správné formě žádosti včas poučilo. Krajský soud konstatoval, že těmto úvahám brání časové souvislosti. Žalobcova první, nepřipustná žádost došla ministerstvu poštou dne 26. 8. 2021, tedy jen pár dní před vypršením platnosti žalobcova povolení k pobytu. Konkrétně šlo o tři pracovní dny (nepočítaje v to den doručení). Po ministerstvu tak nebylo možné rozumně požadovat, aby během tří pracovních dnů žalobcovo podání vyhodnotilo a vyrozumělo jej o správném postupu. Ministerstvo reagovalo písemně dne 7. 9. 2021, což není nijak zdlouhavá či laxní reakce. V té době už by kontaktování telefonem či e-mailem žalobci stejně nebylo nic platné, neboť lhůta pro podání žádosti na českém území už mu beztak marně uplynula.

27. Krajský soud neshledal jakýkoliv důvod, aby se při posuzování důvodnosti žalobní argumentace uplatněné v nyní souzeném případě odchýlil od shora uvedených závěrů vyslovených v související věci žalobce sp. zn. 30 A 29/2022. Soud proto i v nyní řešené věci shledává danou žalobní námitku nedůvodnou a souhlasí se žalovanou, že řízení o žádosti žalobce podané dne 24. 8. 2021 nebylo vůbec zahájeno a v takovém případě logicky nemohla nastat fikce dlouhodobého pobytu podle § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců.
28. Správním orgánům nelze se zřetelem k dikci § 42d odst. 1 zákona o pobytu cizinců vytknout, pokud v návaznosti na zjištění, že žalobce v době podání žádosti dne 29. 3. 2022 nepobýval na území České republiky ani na vízum k pobytu nad 90 dnů, na povolení k dlouhodobému pobytu vydaného za jiným účelem, ani na povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia vydaného jiným členským státem Evropské unie, rozhodly o zastavení řízení o žalobcem podané žádosti, a to s odkazem na § 169r odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Skutečnost, že by byl žalobce v době podání žádosti oprávněn v České republice pobývat z titulu povolení k dlouhodobému pobytu, žalobce nenámítal ani nedokládal a taková skutečnost nevyplývala ani ze spisového materiálu či z cizineckého informačního systému. Žádost o dlouhodobý pobyt za účelem studia tak žalobce musel podat na zastupitelském úřadu.
29. Krajský soud nad rámec nezbytného dodává, že i kdyby žalobci v době podání žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia dne 29. 3. 2022 svědčila fikce pobytu v souvislosti s žádostí o prodloužení dlouhodobého pobytu za účelem „jiné/ostatní“ podanou dne 24. 8. 2021 (jak nedůvodně námítal žalobce), nebylo by zřejmě možné dospět k závěru, že byl žalobce v režimu § 42d odst. 1 zákona o pobytu cizinců oprávněn podat žádost na území České republiky. V době podání žádosti dne 29. 3. 2021 by mu nesvědčilo pobytové oprávnění k pobytu na základě víza k pobytu nad 90 dnů nebo na základě dříve uděleného povolení k dlouhodobému pobytu ani povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia vydané jiným členským státem Evropské unie. Svědčila by mu pouze fikce pobytu. Správní soudy přitom ustáleně judikují, že účelem fikce povoleného pobytu je ochrana cizince po dobu, kdy se rozhoduje o jeho první žádosti, konkrétně to, aby mohl do rozhodnutí o žádosti setrvat na území České republiky. Fikci oprávněného pobytu ovšem nelze až na výjimky řádně zohlednit v dalších řízeních. Fikce působí jen tak, jak fikce má působit. Vytváří podmínky, aby cizinec mohl na území legálně setrvat do rozhodnutí o žádosti. Fikce pobytu tedy není skutečným povolením k pobytu (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2021, č. j. 10 Azs 414/2020-41, či ze dne 21. 7. 2021, č. j. 10 Azs 160/2021-42). Soudy opakovaně zdůraznily, že *„takový pobyt na území však – ač oprávněný – není kvalitativně zcela totožný s povolením k dlouhodobému pobytu samotným, neboť jeho smyslem je pouze vytvoření kontinuity mezi jednotlivými pobytovými tituly a nikoli umožnění procesního ‚zacyklení‘ pobytových žádostí a prakticky neukončitelného pobytového oprávnění“* (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2017, č. j. 8 Azs 11/2017-32, či ze dne 29. 4. 2021, č. j. 10 Azs 414/2020-41). Nejvyšší správní soud přitom v celé řadě případů vyloučil podávání dalších žádostí o pobytové oprávnění v době, kdy cizinci již svědčí tzv. fikce pobytu podle § 47 zákona o pobytu cizinců (srov. např. rozsudek ze dne 24. 4. 2019, č. j. 6 Azs 36/2019-19, a tam cit. judikaturu). Námitka žalobce týkající se fikce pobytu tak ve výsledku není způsobilá na závěrech zákonnosti napadeného rozhodnutí ničeho změnit. Jeho žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia by s ohledem na shora zmíněné závěry k fikci pobytu a jejím účinkům i v takovém případě musela být podána na zastupitelském úřadu.

30. Jako nedůvodnou shledal krajský soud rovněž námitku žalobce, že úvahy správních orgánů o tom, že žádost podaná dne 24. 8. 2021 byla vyhodnocena nikoli jako žádost o prodloužení pobytu, ale jako žádost o nové povolení k dlouhodobému pobytu, nemají oporu v žádném dokladu, kterým by byla tato žádost vyřízena. Krajskému soudu je z úřední činnosti známo, že došlo k vydání usnesení o nepřijatelnosti žádosti podané dně 24. 8. 2021. Jedná se o „usnesení do spisu“ ve smyslu § 169h odst. 5 zákona o pobytu cizinců, přičemž záznam o usnesení ze dne 7. 9. 2021, č. j. MV-10952-88/OAM-2021, byl žalobci doručen. Dle poštovní doručky byla zásilka připravena k vyzvednutí dne 9. 9. 2021, adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo zanecháno poučení, přičemž zásilka byla dne 21. 9. 2021 vložena do schránky žalobce na adrese Josefská 697/7, Brno (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 13. 6. 2023, č. j. 30 A 18/2022-80, kterým zdejší soud rozhodl ve věci žalobce proti Ministerstvu vnitra o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného ministerstva tak, že žalobu zamítl).
31. Jelikož žalobce v podané žalobě, ani v průběhu řízení neuplatnil konkrétní námitky nepřiměřenosti zásahu vyvolaného rozhodnutím o zastavení řízení o podané žádosti do jeho soukromého a rodinného života, soud se touto otázkou blíže nezabýval.

V. Závěr a náklady řízení

32. Krajský soud na základě všech výše uvedených skutečností a úvah neshledal žalobu důvodnou, proto ji postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
33. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu těch nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který úspěch ve věci neměl. Žalobce před soudem neuspěl (soud žalobu zamítl jako nedůvodnou), proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu by jinak – jakožto úspěšnému účastníkovi řízení – právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu mu je však nelze přiznat, neboť nepřesahují rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27. 6. 2024

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu